

Eva Handest.
Psykolog på poliklinikken på Rogaland psykiatriske sjukehus og driver i tillegg privat praksis. Utdannet psykolog, sexolog og sykepleier.

Henrik Bjørshol.
Klinisk sosionom på Psykiatrisk poliklinikk Sandnes. Utdannet sosionom og familierapeut.

Hvor ble det av fortsettelsen?

Hva var det egentlig som skjedde i parforholdet etter en tid? Partnerne har vanskelig å få kontakt fordi begge er opptatt av egne tanker. Fysisk er de til stede i rommet, men mentalt er de i sin egen verden.

De husker at den andre stengte seg inne. Alt hva den ene gjorde ble kritisert av den andre. Ingenting ble som de hadde trodd. De spør: hvorfor valgte du meg når du var og er så misfornøyd med meg?

Begge undrer seg over partnerens spørsmål. Det var jo du som var misfornøyd, jeg forsvarte meg bare. Og jeg forsøkte å gjøre deg fornøyd, men det var umulig.

”

«Å endre forelskelsen til kjærlighet forutsetter mitt møte med meg selv.»

”

Når vi ser på de to personene i et par, vil vi ofte oppdage at de er forskjellige, og utfyller hverandre, for eksempel ved at den ene er innadvendt og den andre utadvendt. For å bli en helhet, må de se at den dobbelthet mellom dem avspeiler en dobbelthet i deres eget indre.

Vi har alle indre konflikter. Etter hvert møter vi disse konfliktene som et speilbilde i partneren. Istedenfor å bekjempe det vi er utilfreds med i oss selv, kan vi bruke livet på å forsøke å forandre ham/henne. På den måten vrir vi oss unna vårt eget indre oppgjør, og får store sorger og skuffelser.

Noen går fra partner til partner i et forsøk på å finne den helt rette, men det lykkes ikke. De finner hver

”

«Etter hvert møter vi våre egne, indre konflikter som et speilbilde i partneren.»

”

gang samme konflikt - nemlig deres egen, og den kan ikke løses utenfor dem.

Hvorfor så forelskelsen? Hvem var det de to ble forelsket i?

De grunner over spørsmålet. Den gang var den andre ikke den hun/han er i dag. De sier at det kom fram nye og uventede sider. Men hvilke sider så de da det hele begynte?

Langsomt kommer beskrivelsen av en spennende person som ga mulighet for nærhet, og som åpnet for sider de hadde selv, og lengtet etter, men ikke fant fram til på egen hånd.

Når forholdet skal utvikle seg fra forelskelse til kjærlighet, må vi se på vår egen dobbelthet, vår ambivalens. Endringer må skje i vårt eget indre, ikke i den andres, for til syvende og sist vil dette ikke medføre de forandringer vi leter etter, og slett ikke de verdier og følelser våre lengsler er rettet mot.

Å endre forelskelsen til kjærlighet er krevende, for det forutsetter mitt møte med meg selv, at jeg ser min egen ambivalens overfor det jeg elsker og hater i mitt eget indre, og ikke legger dette over på den andre.

Denne ambivalens er bl.a. er dannet gjennom de parforhold man tidligere i livet har vært igjennom - forholdet til mor, far, søsken m. m. Går jeg ikke inn i dette, får kjærligheten trange kår - også kjærligheten til meg selv.

Partnerne begynner å lytte til hverandres beretning. Det er ikke enkelt, og rommer uendelige muligheter for å gå seg vill, men også muligheter for å møte den andre i en dirrende nærhet, hvor selv det trivielle gir dype meninger.

Eva og Henrik

Skriv til Eva og Henrik

Skriv til Eva og Henrik om samliv. Still spørsmål om forholdet mellom enslige, mellom partnere, mellom foreldre og barn, mellom svigerforeldre og svigerbarn, ja om mange former for samliv.

Vi vil også gjerne ha kommentarer fra leserne til det som har stått i denne spalten. Alle innlegg trykkes anonymt.

Postadresse:
Samliv, Heljå, Stavanger Aftenblad, postboks 229, 4001 Stavanger.
Telefaks:
51 50 19 42
E-post:
ludvig.lorentzen-@stavanger-aftenblad.no